

Benne vagyunk, ha nem is jócskán, a 2013-as évben. De azért egy-két pillanat erejéig talán nem árt visszaidézni, a 2012-es Szilveszter éjszakáját, a pécsi belvárosból (képünk is ott készült). A történetek nem különösebben izgalmasak, inkább jellemzőek. Nem ez volt a város történetének legszínvonalasabb rendezvénye, de ennek még a felelősét sem érdemes keresni, mert vélhetően nincsen olyan személy.

Kezdjük azzal, hogy meglehetősen csípős volt az esti levegő, úgy 2012. december 31-én, 20 óra körül. Ezért aztán nem volt nagy a tolongás, a Hunyadi-szobor előtti placcon. Sokan inkább csak áthaladtak a közterületen, buliba indulva. Miközben azért szólt a zene, méghozzá élőben, nem is rosszul. Bár ez ízlés dolga, mert nem mindenki volt tőle „elájulva”.

Azután, 23 óra előtt, kifejezetten kisvárosi hangulat fogadta a színpadon nyomuló Dirty Nancy nevű basndát. Ami ugyan jól hangozott, de már nem mindenki hallotta. Mert egyesekre nem a zene, hanem az alkohol tett inkább komolyabb benyomást. Közülük egy legény számára bizonyosan emlékezetes, egyben fájdalmas lehetett a január elsejei ébredés. Mert már jó hatvan perccel a toronyóra kondulását megelőzően, jelentős folytonossági hiányt mutatott az egyik szemöldöke körüli rész. Vélhetően a baloldali volt az áldozat, ám ezt a földön ülve, vérben fürödve, nem lehetett egészen pontosan megállapítani. Bár volt a sérült „társaságában” egy profi mentős, fel is segítették a láthatóan alaposan „bekávézott” mókust, aki tántorgott rendesen, de életveszélyben nem volt az áldozat.

Az égen, mint a gyíkok, úgy szaladtak a tüzes rakéták

Az éjfél a londoni paralimpia bajnokának társaságában érte, a legalább hat-nyolcezer embert. Bár akár többen is lehettek, mert nehéz volt leltárt készíteni. Mindenesetre, Sors Tamás, kiváló úszó volt a nagy visszaszámláló. Aztán eljött a várva-várt éjfél, a nagyharang nyelve is megmozdult, majd következhetett a magyar Himnusz. Amiről nem mindenkinek a vigyázzállás jutott eszébe, ez pedig elég szomorú, de annyira nem lényeges, bódult hangulatban.

Amikor nemzeti mánk lecsengett, kezdődhetett a tűzijáték. Az viszont egy kissé szerényebbre sikerült, mint azt korábban megszokhattuk, de ez tényleg jól jött. Főleg azoknak, akik a megtakarított összegből esetleg részesülhetnek, az idei esztendőben. Itt azonban tényleg senki ne gondoljon sandaságra, ez egyszer!

Mikor minden sziporka elhamvadt, előléphettek az alternatívok. Nem zenészek, hanem pukkantatók. Mert azért akadtak olyanok, akik versenyre szeretetek volna kelni, a városi műsorral. Igaz, a dolog nem lehetett sikeres megoldás, mindenesetre az árusok biztosan örültek a fellendülő forgalomnak.

A tömeg viszont elég gyorsan széteszlott, mindenki ment a dolga után, éjfél után jó harminc perccel. Némi üvegcserepet, papírhulladékot maga mögött hagyva. Szóval volt már jobb, talán lesz is emlékezetesebb szilveszteri mulatság, a belvárosban. Mindenki örüljön, aki megúszta, sérülés, esés, kijózanító nélkül. Viszlát, 2012!